

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΑΔΙΣΤΑΧΤΟΙ, ΑΝΕΛΗΤΟΙ, ΚΤΗΝΩΔΕΙΣ ΒΑΣΑΝΙΣΤΕΣ ΠΑΙΔΟΚΤΟΝΟΙ

N. Καζαντζάκης: “Όσο υπάρχουν παιδιά που πεινούν, Θεός δεν υπάρχει!”

Το Facebook έσβησε πρόσφατα μια ανάρτηση της νορβηγικής εφημερίδας «Aftenposten», με την αιτιολογία ότι έδειχνε ένα κοριτσάκι γυμνό, ενώ η φωτογραφία πρέπει είναι στα σχολικά βιβλία, για να μαθαίνουν τα παιδιά από μικρά ποιο είναι το πραγματικό πρόσωπο του πολέμου. Όλοι σας θα θυμάστε τη μικρή γυμνή Κιμ Πουκ που τρέχει αλαλιασμένη μαζί με άλλα παιδάκια να γλιτώσει από τις ναπάλμ. Αυτή η εικόνα της φρίκης ταυτίστηκε με τον βρόμικο πόλεμο του Βιετνάμ, προκάλεσε παγκόσμιες αντιπολεμικές διαδηλώσεις- και κανένας δεν έχει το δικαίωμα να τη λογοκρίνει στο όνομα της “προστασίας των χρηστών ηθών”.

Πριν λίγες ημέρες είδα στην τηλεόραση συγκλονιστικές εικόνες παιδιών στη Συρία, που έκλαιγαν γερά σε κατάσταση αλλοφροσύνης από τα εγκαύματα που τους προκάλεσε βομβαρδισμός από τον πρόεδρό τους Ασάντ με βόμβες κλωρίνης και τα παιδιά αυτά πνίγονται στο Αιγαίο αν οι γονείς τους τολμήσουν να δραπετεύσουν από τα σπίτια τους για να γλιτώσουν από την μανία του δικτάτορα.

Χθες, η πολιτειακή κυβέρνηση ΝΝΟ αποφάσισε να προσφέρει \$1.000.000 για την ανεύρεση του μικρούλη William Tyrrell, που χάθηκαν τα ίχνη του όταν εξαφανίστηκε πριν δύο χρόνια ακριβώς από την αυλή στο σπίτι της γιαγιάς του και οι αστυνομικοί έχουν πάνω από 650 υποπτους παιδεραστές στον κατάλογο των υπόπτων.

Στο μεταξύ, συνεχίζεται στην Αυστραλία η δικαστική έρευνα για την σεξουαλική κακοποίηση παιδιών σε σχολεία και άλλα ιδρύματα, με απίστευτες αποκαλύψεις από τα θύματα.

Σε όλο τον κόσμο τα παιδιά είναι θύματα πολέμων, επιδημιών, λιμών, παιδεραστών και εργοδοτών που χρησιμοποιούν παιδάκια σε βαριές ανθυγιεινές δουλειές, ενώ εκατομμύρια παιδιά ζούν σε στρατόπεδα προσφύγων, 61 εκατομμύρια παιδιά ζούν χωρίς τους γονείς τους στην Κίνα και εκατομμύρια άλλα επιβιώνουν σαν επαίτες ή ψάχνοντας στα σκουπίδια.

Τα παιδιά δεν είναι κατοικίδια ζώα, είναι σάρκα από τη σάρκα μας, είναι το αύριο μιας ανθρωπότητας χωρίς ανθρωπιά που αυτοκτονεί στο βωμό του Μαμωνά και θυσιάζει τα πάντα κυριευμένη από την απληστία. Είναι απίστευτο στον 21ο αιώνα τα παιδιά να είναι απροστάτευτα, από τον ΟΗΕ, μυριάδες φορείς, θρησκείες και πάμπλουτες χώρες που σφυρίζουν αδιάφορα μπροστά στο μεγαλύτερο έγκλημα κατά της ανθρωπότητας.

Ούτε οι αμερικανοί πολιτικοί και στρατηγοί τιμωρήθηκαν για τα εγκλήματά τους εναντίον παιδιών στο Βιετνάμ με τις βόμβες ναπάλμ, ούτε ο Ασάντ θα τιμωρηθεί για τον βομβαρδισμό με χημικά όπλα των συμπατριωτών του και των παιδιών τους, ούτε οι Ευρωπαίοι ρατσιστές και μισαλλόδοξοι ηγέτες θα τιμωρηθούν για την απάνθρωπη συμπεριφορά τους στα θύματα των δικών τους πολέμων. Τα παιδιά της Συρίας δεν βομβάρδισαν ούτε τους Γάλλους, ούτε τους Αγγλους, ούτε τους Ρώ-

σους, ούτε τους Αμερικανούς, αυτοί τα βομβαρδίζουν και τα αναγκάζουν να ζητήσουν άσυλο στη Λέσβο και σε άλλα ελληνικά νησιά.

Ευτυχώς, η εξαίρεση στον ρατσισμό και την μισαλλοδοξία των άλλων είναι η Ελληνίδα που αγκάλιασε τα προσφυγόπουλα με τρυφερότητα και τα φρόντισε από το υστέρημά της, γιατί αυτά τα παιδιά δεν μπορούν να κατανοήσουν το μίσος εναντίον τους, δεν μπορούν να καταλάβουν γιατί υπάρχουν άγνωστοι που τα μισούν επειδή έχουν διαφορετικό χρώμα δέρμα, διαφορετική θρησκεία ή διαφορετικό πολιτισμό. Είναι και αυτά συνάνθρωποι, που αισθάνονται τον πόνο όταν κακοποιούνται, που υποφέρουν όταν πνίγονται, που πεινούν όταν δεν υπάρχει τροφή και διψούν όταν δεν έχουν χρήματα ν' αγοράσουν νερό οι γονείς τους. Και αυτά θρηνούν όταν χάσουν τους γονείς τους, όπως θα θρηνούσαν τα δικά μας παιδιά και εγγόνια, όπως θα πονούσαν και θα πεινούσαν τα δικά μας παιδιά και εγγόνια, γι' αυτό οργίζομαι όταν ακούω γονείς, παππούδες και γιαγιάδες να αδιαφορούν για τα παιδιά αυτά ή και να δικαιολογούν με αστεία επιχειρήματα την απονία τους.

Μα πιο πολύ οργίζομαι με τις εξουσίες και τους δικαστές για την επείκειά τους στους βασανιστές παιδιών και παιδοκτόνους, γιατί τα παιδιά είναι το άλας της γης, το στολίδι της ανθρωπότητας, η εικόνα της αγνότητας που θα 'πρεπε να προστατεύουμε γιατί δεν έχουμε τίποτε άλλο πιο πολύτιμο.

Πολιτική υποκρισία

Εντάξει, είπαμε ότι ο Σαμ Ντασιάρι ήταν απαράδεκτος όταν ζήτησε από κινέζικη επιχείρηση να του πληρώσει δαπάνες \$1600 σε ένα του ταξίδι και απόλυτα δικαιολογημένη η κριτική που δέχτηκε από κάθε πλευρά, ακόμη και από την αντιπολίτευση. Ομως εξίσου απαράδεκτη είναι η υποκρισία του πρωθυπουργού, Μάλκολμ Τέρνμπουλ και όλου του υπουργικού συμβουλίου που εξαγριώθηκαν όταν έγινε πρόταση να σταματήσουν τα φιλοδωρήματα από ξένες χώρες στα πολιτικά κόμματα της Αυστραλίας.

Οι Λίμπεραλ προσπαθούν να μάς πείσουν πως δεν είναι κακό να εισπράτει το κόμμα τους εκατομμύρια δολάρια από τους Κινέζους, αλλά είναι έγκλημα αν ένας γερουσιαστής εισπράξει μερικές εκατοντάδες δολάρια. Ισχυρίζεται ο κ. Τέρνμπουλ, πως όταν τα «πίνουν» τα κόμματα δεν είναι επικίνδυνο για τα εθνικά συμφέροντα, ενώ αν τα πάρουν οι βουλευτές πιθανόν να εξυπηρετήσουν τους ξένους.

Και ερωτώ τον κ. Τέρνμπουλ και τους υπουργούς του που συνεχίζουν τις επιθέσεις εναντίον του Ντασιάρι και του Μπιλ Σόρτεν αν πιστεύει πραγματικά πως οι Κινέζοι, Αμερικανοί, Ευρωπαίοι κλπ. ενισχύουν τα πολιτικά κόμματα

από αγάπη, επειδή είναι τόσο γενναιόδωροι και δεν έχουν πού αλλού να διαθέσουν εκατομμύρια δολάρια; Αν το πιστεύει πραγματικά αυτό, δεν θα πρέπει να είναι πρωθυπουργός και καλά θα κάνει να επιστρέψει στις επιχειρήσεις. Καμία χώρα και καμία επιχείρηση δεν δωρίζει μεγάλα ποσά χωρίς συμφέρον, χωρίς να αποβλέπει σε κάποιο κέρδος. Όταν ένα κόμμα εισπράξει ένα μεγάλο ποσό είναι δύσκολο να μην εξυπηρετήσει τον γενναιόδωρο δωρητή, γι' αυτό η Λίμπεραλ πολιτειακή κυβέρνηση του Μπάρι Ο' Φάρελ, αν δεν κάνω λάθος, απαγόρευσε τις δωρεές των ντεβέλοπερς στα πολιτικά κόμματα και ο ίδιος παραιτήθηκε επειδή ξέχασε να δηλώσει ένα δώρο μπουκάλι κρασί.

Η κυβέρνηση πρέπει να δεχτεί την πρόταση να απαγορευτούν οι χρηματοδοτήσεις των κομμάτων από ξένες χώρες, ακόμη και φιλικές αν πραγματικά θέλει να προστατεύσει τα εθνικά συμφέροντα.

Οι μισθοφόροι

Οι μισθοφόροι του Ψυχάρη, του Αλαφούζου, του Κοντομηνά, του Βαρδινογιάννη κλπ., πληρώνονται αδρά για να συνεχίζουν την κλάψα επειδή τ' αφεντικά τους θα πρέπει επιτέλους να πληρώνουν για να έχουν τηλεοπτικό κανάλι,

αλλά χύνουν και μαύρο δάκρυ επειδή κάποιοι συνάδελφοί τους θα χάσουν τις δουλειές τους. Γι' αυτό ο Αλέξης Τσίπρας δεν μάσπασε τα λόγια του όταν μια δημοσιογράφος τον κατηγορήσει επειδή την... απέλυσε από τη δουλειά της σε κανάλι:

«Όταν τα προηγούμενα χρόνια καταφερόσασταν ενάντια στους ανθρώπους που εκαναν τη δουλειά τους. Τα κανάλια πριν την κρίση είχαν 4.000 εργαζομένους και τώρα είναι 2.000. Γι αυτούς τους 2000 δεν έκλαψε κανείς. Για τους εργαζόμενους της ΕΡΤ δεν έκλαψε κανείς. Τότε δεν κάνατε κινητοποιήσεις για τους εργαζόμενους όπως σωστά κάνουν αυτοί τώρα για εσάς. Θέλουμε να ρυθμιστεί ένα τοπίο που ήταν ασύδοτο τα προηγούμενα χρόνια και αυτό σημαίνει ότι ευθυγραμμίζομαστε με τις επιταγές του Συντάγματος. Το Δημόσιο θα έπρεπε τα προηγούμενα 25 χρόνια να έχει κάνει 3 δημοπρασίες. Αναλογιστείτε τι έχει χάσει το Δημόσιο. Έχει χάσει ένα τεράστιο ποσό αυτά τα χρόνια». «Και τι γίνεται με ένα κανάλι που έδωσε 61 εκατ. στη δημοπρασία», είπε η δημοσιογράφος με τον Αλέξη Τσίπρα να την διακόπτει ξανά και να λέει «το τζάμπα πέθανε. Κανείς δεν μπορεί να πληρώνει με αέρα. Κάποιοι άλλοι όχι

εγώ, είχαν μιλήσει για νταβατζιλίκι. Το αεριλίκι και το νταβατζιλίκι τελείωσε».

Καλό!

Ενα ζευγάρι μετακομίζει σε καινούριο σπίτι και την επόμενη ημέρα αρχίζουν τα προβλήματα.

- Άντρα μου, χάλασε η πόρτα και θέλω να τη φτιάξεις.

- Γιατί, εγώ τι είμαι; Μαραγκός;

Την επομένη μέρα:

- Άντρα μου, χάλασε η βρύση και θέλω να τη φτιάξεις.

- Γιατί,εγώ τι είμαι; Υδραυλικός;

Την επομένη μέρα:

- Άντρα μου, χάλασε η μπρίζα και θέλω να τη φτιάξεις.

- Γιατί,εγώ τι είμαι; Ηλεκτρολόγος;

Την επομένη επιστρέφει ο σύζυγος από τη δουλειά και έχουν φτιαχτεί όλα.

- Τι έγινε εδώ, ποιος ήρθε και τα έφτιαξε όλα αυτά;

- Ηρθε ο γείτονας και μου είπε ότι θα τα φτιάξει αν κάνουμε έρωτα ή αν του φτιάξω μια τούρτα.

- Και εσύ φυσικά έφτιαξες την τούρτα.

- Γιατί, εγώ τι είμαι; Ζαχαροπλάστης;

Ακόμη ένα:

«Παιδιά, πάω για τρέξιμο. Θέλει κανείς τίποτα από το σουβλατζίδικο;»